

НАРЕДБА № 1 от 27.06.2005 г. за норми за допустими емисии на вредни вещества (замърсители), изпускани в атмосферата от обекти и дейности с неподвижни източници на емисии

Издадена от министъра на околната среда и водите, министъра на икономиката, министъра на здравеопазването и министъра на регионалното развитие и благоустройството, обн., ДВ, бр. 64 от 5.08.2005 г., в сила от 6.08.2006 г.

Глава първа ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Чл. 1. Наредбата установява норми за допустими емисии (НДЕ) на вредни вещества, изпускани в атмосферата от обекти и дейности с неподвижни източници на емисии, с оглед предотвратяване или ограничаване на възможните преки и/или косвени въздействия от емисиите върху околната среда, както и на свързаните с тях потенциални рискове за човешкото здраве.

Чл. 2. (1) Установените с наредбата НДЕ се прилагат към емисиите на вредни вещества, изпускани в атмосферата от действащи и нови неподвижни източници на емисии, в рамките на даден обект или дейност.

(2) При разширение, промяна в работата на инсталациите и/или съществена промяна на действащи неподвижни източници към последните или към отделните подизточници, които са обект на разширението, промяната и/или съществената промяна, вкл. към тези с утвърдени временни норми по чл. 10 от Закона за чистотата на атмосферния въздух (ЗЧАВ), се прилагат НДЕ, отнасящи се до нови неподвижни източници по глава втора на наредбата.

Чл. 3. Установените с тази наредба НДЕ не се прилагат за:

1. горивни инсталации с номинална топлинна мощност по-голяма или равна на 50 MW в обхвата на Наредба № 10 от 2003 г. за норми за допустими емисии (концентрации в отпадъчни газове) на серен диоксид, азотни оксиди и прахообразни вещества, изпускани в атмосферния въздух от големи горивни инсталации (ДВ, бр. 93 от 2003 г.);

2. инсталации за съхранение на бензини, инсталации за товарене и/или разтоварване на бензини и бензиностанции в обхвата на Наредба № 16 от 1999 г. за ограничаване емисиите на летливи органични съединения (ЛОС) при съхранение, товарене или разтоварване и превоз на бензини (ДВ, бр. 75 от 1999 г.);

3. емисиите на летливи органични съединения от инсталациите в обхвата на Наредба № 7 от 2003 г. за норми за допустими емисии на летливи органични съединения, изпускани в атмосферния въздух в резултат на употребата на разтворители в определени инсталации (ДВ, бр. 96 от 2003 г.);

4. инсталации за изгаряне и инсталации за съвместно изгаряне на отпадъци в обхвата на Наредба № 6 от 2004 г. за условията и изискванията за изграждането и експлоатацията на инсталации за изгаряне и инсталации за съвместно изгаряне на отпадъци (ДВ, бр. 78 от 2004 г.).

Чл. 4. (1) Нормите за допустими емисии се установяват за осигуряване спазването на нормите за съдържание на вредни вещества в атмосферния въздух, установени с наредбите по чл. 6 ЗЧАВ.

(2) В зависимост от замърсяването на атмосферния въздух в района на площадката при изграждане и експлоатация на обекти и планиране и осъществяване на дейности с неподвижни източници на емисии се осигурява такава степен на пречистване на отпадъчните газове и височина на изпускащото устройство или устройства, при които съдържанието на вредни вещества в приземния атмосферен слой не превишава нормите, установени с нормативните документи по ал. 1.

(3) Независимо от изчисленията, направени по методиката съгласно чл. 11, ал. 3 ЗЧАВ, височината на

изпускащото устройство или устройства на даден неподвижен източник трябва да превишава с не по-малко от 5 m най-високата обитавана сграда, разположена в радиус 50 m от него.

(4) В случаите, когато обект или дейност с неподвижни източници на емисии е разположен на открит незастроен терен (асфалтови бази, трошачно- пресевни инсталации и др.), височината на изпускащото устройство или устройства трябва да бъде най-малко 12 m над котата на терена, освен ако изчисленията по методиката съгласно чл. 11, ал. 3 ЗЧАВ не изискват по-голяма височина на изпускане.

Чл. 5. (1) В случаите когато прилагането на установените НДЕ и изискването по чл. 4, ал. 2 не е достатъчно за осигуряване спазването на нормите за съдържание на вредни вещества в атмосферния въздух към съответните неподвижни източници на емисии в дадения район или община, се прилагат по-строги НДЕ, утвърдени:

1. с издадените комплексни разрешителни по чл. 117 от Закона за опазване на околната среда (ЗООС);

2. по предложение на общинските органи съгласно чл. 10, ал. 4 ЗЧАВ - за инсталациите, извън тези по т. 1.

(2) Нормите по ал. 1, т. 2 се утвърждават от министъра на околната среда и водите съвместно със съответните заинтересовани министри и се отнасят за емисиите от отделни обекти и дейности на територията на съответните общини или райони.

(3) Условието и редът за утвърждаване на НДЕ по ал. 1, т. 2 се определят със заповед на министъра на околната среда и водите, съгласувана със заинтересованите министри.

Чл. 6. (1) Установените с наредбата НДЕ се основават на най-добрите налични техники (НДНТ).

(2) При проектиране и изграждане на нови обекти и планиране и осъществяване на нови дейности инвеститорът и проектантът осигуряват постигането на такива нива на емисии, които отговарят на състоянието на развитие на НДНТ към момента на въвеждане в експлоатация на обекта или началото на осъществяване на дейността.

(3) За инсталациите и дейностите, които не попадат в приложение № 4 към ЗООС, определянето на конкретните НДНТ във връзка с прилагането на ал. 2 се извършва съгласно съответните приложения към ратифицираните от Р България протоколи за ограничаване емисиите на вредни вещества към Конвенцията за трансгранично замърсяване на въздуха на далечни разстояния от 1979 г. (ДВ, бр. 45 от 2003 г.).

(4) При определяне на НДНТ за инсталациите и дейностите по приложение № 4 към ЗООС, за които се издават комплексни разрешителни, се отчита и информацията по ал. 3.

Чл. 7. (1) Установените с наредбата НДЕ могат да не се прилагат към дадена инсталация с издадено комплексно разрешително, когато в него са установени такива НДЕ, чието прилагане при отчитане на характерните особености на замърсяването на атмосферния въздух в района на площадката (други източници на емисии, фоновото ниво на замърсяване, метеорологични и/или топографски условия) осигурява спазването на нормите за съдържание на вредни вещества в атмосферния въздух, установени на основание чл. 6 ЗЧАВ, и е налице изпълнение на всички останали нормативни изисквания към нейната експлоатация, установени съгласно глава седма, раздел II ЗООС.

(2) Изключенията от установените с наредбата НДЕ съгласно ал. 1 не се отнасят за емисии на:

1. замърсители от нови обекти, разположени в райони по чл. 30, ал. 1, т. 1 или 2 от Наредба № 7 от 1999 г. за оценка и управление на КАВ (ДВ, бр. 45/1999 г.), в които нивата на същите замърсители превишават установените норми за съдържание на вредни вещества в атмосферния въздух;

2. замърсители, за които с наредбите по чл. 6 ЗЧАВ не са установени норми за съдържанието им в атмосферния въздух.

(3) Прилагането на изключенията по ал. 1 не трябва да води до превишаване на долните оценъчни прагове за нивата на съответните замърсители в атмосферния въздух, установени с наредбите по чл. 6 ЗЧАВ.

Чл. 8. (1) Нормите за допустими емисии се отнасят за отпадъчните газове (производствени и/или вентилационни), изпускани организирано в атмосферния въздух след последния технологичен агрегат или пречиствателно съоръжение на съответната инсталация (съоръжение, линия или агрегат), без да се допуска или отчита разреждането им.

(2) В случаите, когато за категориите неподвижни източници не е посочено друго, количеството на отпадъчните газове и измерените концентрации на вредни вещества в тях се определят при следните условия:

1. за процеси, в които се използват горивни уредби, измерените концентрации се привеждат към съдържанието на кислород в обемни проценти, както следва:

- а) производство на асфалтови смеси - 17 %;
- б) директно сушене на продукти и материали с горещи газове, получени в горивна камера - 17 %;
- в) топене на минерални материали, като базалт, шлаки и др. - 8 %;
- г) подгръване на метали за валцоване и други обработки - 5 %;
- д) производство на набъбнал перлит, шисти или глини - 14 %;
- е) изпичане на варовик, боксит, доломит, гипс, диатомит, магнезит и кварцит - 9 %;
- ж) изгаряне на дървесни и растителни отпадъци, хартия, слама - 11 %;
- з) изгаряне на луга от производството на целулоза - 5 %;

2. емисиите се определят спрямо състава и общото количество на отпадъчните газове и определеното с наредбата съдържание на кислород в тях за съответния процес, освен ако изрично не е посочено друго.

(3) Когато измереното съдържание на кислород е различно от определеното за съответната категория неподвижни източници, измерената емисия се коригира, като се умножи с коефициента К, определен по формулата:

$$K = \frac{O_n}{O_i} \quad , \text{където:}$$

O_n е определеното с наредбата нормално съдържание на кислород в обемни

проценти, за което се отнасят съответните НДЕ;

O_i - измереното съдържание на кислород в обемни проценти след

пречиствателното съоръжение.

Чл. 9. Установените с наредбата НДЕ се отнасят за всички технологични режими на работа

(експлоатация) на производствените единици или горивните инсталации в рамките на даден неподвижен източник независимо от степента на натоварване или мощността им.

Чл. 10. За вредни вещества (замърсители), които се намират в отпадъчните газове в различно агрегатно състояние (частици, пари и/или газ), НДЕ се отнасят за общото им съдържание в отпадъчните газове.

Глава втора

НОРМИ ЗА ДОПУСТИМИ ЕМИСИИ

Чл. 11. Емисиите на прахообразни вещества не могат да превишават следните НДЕ:

1. при общ масов поток за съответния неподвижен източник, по-голям от 0,20 kg/h - 20 mg/куб. м или 0,20 kg/h;
2. при общ масов поток, по-малък или равен на този по т. 1 - 150 mg/куб. м.

Чл. 12. (1) Емисиите на неорганични прахообразни вещества не могат да превишават НДЕ, определени за съответния клас, съгласно приложение № 1.

(2) Емисиите, в които има вещества от различни класове, не могат да превишават НДЕ за II клас, ако веществата са от I и II клас, и НДЕ за III клас, ако веществата са от I и III, II и III, или I, II и III клас.

(3) Емисиите на неорганични прахообразни вещества, които не са посочени в приложение № 1, но са обозначени със стандартни фрази на риска R40, R62, или R63, не могат да превишават НДЕ за клас III.

Чл. 13. (1) Емисиите на неорганични газообразни вещества не могат да превишават НДЕ, определени за съответния клас, съгласно приложение № 2.

(2) Емисиите от вторични горивни инсталации (уредби), вкл. такива с използване на катализатор, монтирани след първични горивни инсталации, не могат да превишават следните НДЕ:

1. на азотни оксиди - 200 mg/куб. м;
2. на въглероден оксид - 100 mg/куб. м.

Чл. 14. (1) Емисиите на органични вещества от клас I, посочени в приложение № 3, не могат да превишават следните НДЕ: 20 mg/куб. м или 0,10 kg/h.

(2) Емисиите на органични вещества от клас II, посочени в приложение № 4, не могат да превишават следните НДЕ: 100 mg/куб. м или 0,50 kg/h.

(3) Общите емисии на органични вещества от един и същи клас, съгласно приложение № 3 и приложение № 4, когато се емитират едновременно, не могат да превишават съответната НДЕ за този клас.

(4) При наличие в емисиите на органични вещества от различни класове общите им емисии не могат да превишават НДЕ за клас II.

(5) Емисиите на органични вещества по предходните алинеи се определят като общ въглерод.

Чл. 15. (1) Емисиите на органични вещества, определени като общ въглерод, с изключение на емисиите на органични прахообразни вещества, не могат да превишават следните НДЕ: 50 mg/куб. м или 0,50 kg/h.

(2) Действащи неподвижни източници с емисии на органични вещества, определени като общ въглерод, с масов поток по-малък или равен на 1,5 Mg за година не могат да превишават НДЕ 1,5 kg/h.

(3) Действащи неподвижни източници не могат да изпускат органични вещества с масов поток между

0,50 kg/h и 1,5 kg/h повече от 8 h на денонощие.

(4) Емисиите на органични прахообразни вещества, с изключение на веществата, посочени в приложение № 3, не могат да превишават НДЕ по чл. 11 .

Чл. 16. Емисиите на органични вещества и/или техните производни съединения, които не са посочени в приложение № 3, не могат да превишават НДЕ, определени за органични вещества от клас I съгласно чл. 14, ал. 1 , в случаите когато отговарят на едно от следните условия:

1. веществото е обозначено със стандартна фраза на риска R40 (недостатъчни данни за канцерогенно действие);

2. веществото е обозначено със стандартна фраза на риска R62 (възможен риск за увреждане на възпроизводителната функция) или R63 (възможен риск от увреждане на плода при бременност);

3. ако за концентрацията на веществото във въздуха на работната среда е установена норма, чиято стойност е по-ниска от 25 mg/куб. м;

4. веществото е силно токсично, токсично или дразнещо;

5. веществото е с интензивна миризма;

6. веществото е устойчив органичен замърсител;

7. веществото предизвиква необратими увреждания на живите организми.

Чл. 17. (1) Емисиите на канцерогенни вещества не могат да превишават НДЕ, определени за съответния клас, съгласно приложение № 5.

(2) При наличието в емисиите на вещества от различни класове не могат да се превишават НДЕ за клас II, ако веществата са от клас I и II, и НДЕ за клас III, ако веществата са от клас I и III, клас II и III или клас I, II и III.

Чл. 18. (1) Емисиите на канцерогенни влакна не могат да превишават следните НДЕ:

1. на влакна от азбест (хризолит, крокидолит, амозит и др.) - 10 000 влакна/куб. м;

2. на биологично устойчиви керамични влакна, съдържащи алуминиеви силикати, алуминиеви оксиди, силициев карбид, натриев титанат и др. - 15 000 влакна/куб. м;

3. на биологично устойчиви минерални влакна (без азбест) - 50 000 влакна/куб. м.

(2) В случаите, когато спазването на НДЕ за прахообразни вещества осигурява спазването на НДЕ по ал. 1, емисиите на канцерогенни вещества могат да бъдат ограничавани чрез определяне на НДЕ за общ прах.

Чл. 19. Емисиите на канцерогенни вещества и влакна извън тези по чл. 17 и 18 , които предизвикват генни мутации, не могат да превишават 0,05 mg/куб. м или 0,15 g/h.

Чл. 20. (1) Общите емисии на диоксини и фурани, посочени в приложение № 6, при отчитане на техните коефициенти за токсична еквивалентност не могат да превишават 0,1 ng/куб. м или 0,25 g/h.

(2) Нормите за допустими емисии по ал. 1 се отнасят за периоди на вземане на проба от 6 до 8 h.

Чл. 21. (1) При горивни източници с мощност от 0,5 до 50 MW емисиите на вредни вещества не могат да превишават НДЕ съгласно приложение № 7.

(2) Нормите за допустими емисии, посочени в приложение № 7, се отнасят за следното съдържание на кислород в димните газове:

1. за скарно изгаряне на горивото - 7 % об.;
2. за прахово изгаряне на горивото и сухо извеждане на пепелината - 6 % об.;
3. за прахово изгаряне и течно шлакоотделяне - 5 % об.;
4. за течни горива - 3 % об.;
5. за газообразни горива - 3 % об.;
6. за газови турбини - 15 % об.

Чл. 22. (1) При производство на цимент и клинкер емисиите не могат да превишават следните НДЕ:

1. на прахообразни вещества - от 50 mg/куб. м;
2. на азотни оксиди:
 - а) при използване на сух способ - 500 mg/куб. м,
 - б) в останалите случаи - 800 mg/куб. м;
3. на серни оксиди - 400 mg/куб. м;
4. на бензен - 5 mg/куб. м.

(2) Емисиите от действащи инсталации не могат да превишават:

1. на азотни оксиди - 1200 mg/куб. м;
2. на серни оксиди - 750 mg/куб. м.

(3) Нормите за допустими емисии по ал. 1 и 2 се отнасят за 10 % об. съдържание на кислород в отпадъчните газове.

Чл. 23. (1) При изпичане на варовик, боксит, доломит, гипс, диатомит, магнезит, кварцит и огнеупорна глина (шамот) емисиите не могат да превишават следните НДЕ:

1. на прахообразни вещества - 50 mg/куб. м;
2. на азотни оксиди:
 - а) при производство на твърда негасена вар и синтерован доломит във въртящи пещи - 1500 mg/куб. м,
 - б) в останалите случаи - 500 mg/куб. м.

(2) Нормите за допустими емисии по ал. 1, т. 1 се отнасят за всички половинчасови средни стойности.

(3) При изпичане на гипс във въртящи пещи с рециклиране на отпадъчни газове НДЕ за серен диоксид и азотен диоксид се отнасят за обема на отпадъчните газове без отчитане на рециклираните газове.

(4) При производството на хидратна вар и доломит НДЕ по ал. 1 се отнасят за емисиите на прахообразни вещества в отпадъчните газове без корекция за съдържание на влага.

(5) При изпичане на варовик в действащи шахтови пещи, използващи различни горива, емисиите на сероводород не могат да превишават НДЕ 3 mg/куб. м.

Чл. 24. (1) При производство на набъбнал перлит, шисти и глини емисиите на неорганични газообразни вещества не могат да превишават НДЕ съгласно чл. 13 , като за серен диоксид НДЕ е 750 mg/куб. м.

(2) При производство на набъбнал перлит, шисти и глини емисиите на канцерогенни вещества не могат да превишават НДЕ съгласно чл. 17 , като емисиите на вещества от клас III не могат да превишават НДЕ 3 mg/куб. м.

Чл. 25. (1) При производство на стъкло и на стъклени влакна от вторично стъкло емисиите на вредни вещества не могат да превишават следните НДЕ:

1. на неорганични прахообразни вещества:

а) при употреба на олово или селен - НДЕ за канцерогенни вещества, съгласно чл. 17 , в т. ч. за вещества от клас II - 3 mg/куб. м;

б) при употреба на чужди фрагменти за производство на амбалажно стъкло - НДЕ, определени съгласно чл. 12 , в т. ч. за олово и съединенията му, определени като олово - 0,8 mg/куб. м;

2. на флуор и неорганичните му газообразни съединения, определени като флуороводород - 5 mg/куб. м;

3. на серни оксиди - съгласно приложение № 8;

4. на азотни оксиди:

а) при обемен дебит на отпадъчните газове под 50 000 куб. м/h - 800 mg/куб. м;

б) при обемен дебит на отпадъчните газове, по-голям или равен на 50 000 куб. м/h - 500 mg/куб. м;

в) при нитратно пречистване - 1000 mg/куб. м;

5. на канцерогенни вещества - НДЕ, определени съгласно чл. 18 , в т. ч. за веществата от клас I - 0,5 mg/куб. м;

6. на арсен и съединенията му, определени като арсен - при употреба на съединения на арсена като пречистващи агенти - 0,7 mg/куб. м или 1,8 g/h;

7. на кадмий и съединенията му, определени като кадмий - при употреба на кадмий за оцветяване на стъкло - 0,2 mg/куб. м или 0,5 g/h.

(2) В случаите по ал. 1, т. 1, буква "а" при наличие в отпадъчните газове на неорганични прахообразни вещества от класове II и III или I и III независимо от разпоредбите на чл. 12 емисиите на тези вещества не могат да превишават НДЕ 4 mg/куб. м.

(3) В случаите по ал. 1, т. 1, буква "б" при наличие в отпадъчните газове на неорганични прахообразни вещества от класове II и III или I и III, независимо от разпоредбите на чл. 12 , емисиите на тези вещества не могат да превишават НДЕ 2,3 mg/куб. м, а при наличие на вещества единствено от клас II - 1,3 mg/куб. м.

(4) Емисиите на вредни вещества от действащи неподвижни източници за производство на стъкло и стъклени влакна от вторично стъкло не могат да превишават следните НДЕ:

1. на прахообразни вещества:

а) при използване на електрофилтри - 30 mg/куб. м;

б) в останалите случаи - 20 mg/куб. м;

2. на азотни оксиди:

а) в общия случай - 800 mg/куб. м;

б) при нитратно пречистване - 1200 mg/куб. м при обемен дебит, по-малък от 5000 куб. м/h и 1000 mg/куб. м, в останалите случаи;

3. на останалите замърсители - НДЕ, определени съгласно предходните алинеи.

(5) Нормите за допустими емисии по предходните алинеи при производство на стъкло и стъклена влакна от вторично стъкло се отнасят за следното съдържание на кислород в отпадъчните газове:

1. за тиглови и ванни пещи с непрекъснат процес - 8 % об.;

2. за периодично действащи (дневни) топилни пещи - 13 % об.

Чл. 26. (1) При производство на керамични изделия емисиите не могат да превишават следните НДЕ:

1. на прахообразни вещества:

а) при използване на ръкавни филтри - НДЕ, определени съгласно чл. 11 ;

б) при непрекъснато дозиране или прекъсната циркулация на сорбционния агент - 40 mg/куб. м;

2. на неорганични прахообразни вещества:

а) различни от олово - НДЕ, определени съгласно чл. 12 ;

б) олово и съединенията му, определени като олово - 3 mg/куб. м или 2,5 g/h;

3. на неорганични газообразни вещества, с изключение на емисиите на флуор и съединенията му, определени като флуороводород - НДЕ, определени съгласно чл. 13 ;

4. на флуор и съединенията му, определени като флуороводород:

а) при използване на пещи с прекъснат режим на работа - 10 mg/куб. м или 30 g/h;

б) в останалите случаи - 5 mg/куб. м;

5. на серен диоксид - 500 mg/куб. м;

6. на азотен диоксид - 500 mg/куб. м.

(2) При производство на керамични изделия и процес на допълнително изгаряне извън пещта емисиите на вредни вещества в атмосферния въздух не могат да превишават следните НДЕ:

1. на канцерогенни вещества:

а) на всички канцерогенни вещества, с изключение на бензен - НДЕ, определени съгласно чл. 17 ;

б) на бензен - 3 mg/куб. м;

2. на органични вещества - 20 mg/куб. м; в случая не се прилагат изискванията по чл. 14 .

(3) Емисиите на вредни вещества от действащи неподвижни източници за производство на керамични изделия не могат да превишават следните НДЕ:

1. на прахообразни вещества при използване на ръкавни филтри или липса на система за обезпрашаване - 40 mg/куб. м;

2. на серен диоксид - 750 mg/куб. м;

3. на останалите замърсители - НДЕ, определени съгласно предходните алинеи.

(4) Нормите за допустими емисии по предходните алинеи при производство на керамични изделия се отнасят за 17 % об. съдържание на кислород в отпадъчните газове.

Чл. 27. (1) Емисиите от асфалтови бази не могат да превишават следните НДЕ:

1. на въглероден оксид:

а) при използване на течно или газообразно гориво - 500 mg/куб. м;

б) при използване на твърдо гориво - 1000 mg/куб. м;

2. на канцерогенни вещества:

а) вещества от клас III - 5 mg/куб. м;

б) на всички останали канцерогенни вещества - НДЕ, определени съгласно чл. 17 .

(2) Отпадъчните газове от изхода на смесителя и технологичните му връзки, транспортните съоръжения за битумната смес и зареждащите бункери, които съдържат органични вещества, се улавят и отвеждат в система за пречистване на газовете. Нормите за допустими емисии на органични вещества от клас I и клас II по чл. 14 не се прилагат.

(3) Инсталациите по ал. 1 трябва да отговарят на следните изисквания:

1. отпадъчните газове от ротационната сушилня, сушилнята за асфалтов гранулат, транспортните съоръжения за горещите суровини, смесителя и промивното съоръжение се пречистват през система за обезпрашаване;

2. дробилките за рециклиран асфалт се капсуловат и оборудват с ефективна система за пречистване на газовете.

(4) За действащите инсталации по ал. 1 се прилагат следните изисквания:

1. отпадъчните газове от изхода на смесителя и технологичните му връзки, транспортните съоръжения за битумната смес и зареждащите бункери, които съдържат органични вещества, се улавят и отвеждат в комин;

2. по време на работа на сушилнята за асфалтов гранулат емисиите на органични вещества, определени като общ въглерод, не могат да превишават НДЕ от 100 mg/куб. м;

3. нормите за допустими емисии на органични вещества от клас I и клас II по чл. 14 не се прилагат.

(5) Нормите за допустими емисии по предходните алинеи се отнасят за 17 % об. съдържание на кислород в отпадъчните газове и 13 % об. в газовете от сушилните агрегати на инсталациите за производство на асфалт.

Чл. 28. (1) При производство на кокс в коксови пещи емисиите не могат да превишават следните стойности:

1. на прахообразни вещества:

а) при операциите на изтласкване на кокса - 5 mg/куб. м или 5 g за 1 Mg произведен кокс;

б) при сухо гасене на кокса - 15 mg/куб. м;

в) при мокро гасене на кокса - 10 g за 1 Mg произведен кокс;

г) при действащи инсталации с мокро гасене на кокса - 25 g за 1 Mg произведен кокс;

д) в останалите случаи - 10 mg/куб. м;

2. на азотни оксиди - 500 mg/куб. м.

(2) Нормите за допустими емисии по ал. 1 се отнасят за 10 % об. съдържание на кислород в отпадъчните газове.

Чл. 29. (1) Емисиите от агломерационни фабрики за желязна руда не могат да превишават следните НДЕ:

1. на прахообразни вещества - 50 mg/куб. м;

2. на органични вещества - НДЕ, определени съгласно чл. 14 , като емисиите на органични вещества от агломерационната лента не могат да превишават 75 mg/куб. м;

3. на неорганични прахообразни вещества с изключение на олово - НДЕ, определени съгласно чл. 12 ;

4. на олово:

а) за нови източници и действащи източници с ръкавни филтри - 1 mg/куб. м;

б) за действащи източници с електрофилтри - 2 mg/куб. м;

5. на серни оксиди - 500 mg/куб. м;

6. на азотни оксиди - 400 mg/куб. м;

7. на канцерогенни вещества:

а) на диоксини и фурани - 0,4 ng/куб. м;

б) на други канцерогенни вещества - НДЕ, определени съгласно чл. 14 .

(2) По време на принудителни престои на агломерационни фабрики за желязна руда пречиствателните съоръжения трябва да работят с максимална ефективност. Нормите за допустимите емисии за прахообразни вещества по чл. 11 и НДЕ за неорганични прахообразни вещества по чл. 12 не се прилагат.

(3) При агломерационни фабрики за желязна руда отпадъчните газове се улавят неохладени в близост до техния източник и се отвеждат в пречиствателно съоръжение. Филтърният прах се рециклира.

Чл. 30. (1) При пържене, топене и агломериране на руди на цветни метали емисиите не могат да превишават НДЕ, определени съгласно чл. 29 .

(2) При пържене, топене и агломериране на руди на цветни метали емисиите на прахообразни вещества не могат да превишават 20 mg/куб. м.

Чл. 31. (1) При доменни пещи емисиите на прахообразни вещества не могат да превишават 50 mg/куб. м.

(2) Нормата за допустими емисии по ал. 1 се отнася за 3 % об. съдържание на кислород в отпадъчните газове.

(3) Изходящите газове се подлагат на активно рециклиране, а където това не е възможно от съображения за безопасност - на изгаряне.

Чл. 32. (1) При производството на конверторна стомана отпадъчните газове се улавят непосредствено до източника и се отвеждат в пречиствателно съоръжение. Филтърният прах се рециклира.

(2) Конверторният газ се подлага на активно рециклиране, а където това не е възможно от съображения за безопасност - на изгаряне.

(3) При производство на конверторна стомана от действащи неподвижни източници емисиите на прахообразни вещества не могат да превишават 50 mg/куб. м.

Чл. 33. (1) При производството на стомана в електродъгови пещи емисиите не могат да превишават следните НДЕ:

1. на прахообразни вещества от електродъгови пещи - 20 mg/куб. м;

2. на флуор и неорганичните му съединения, определени като флуороводород, при претопяване на шлака - 1 mg/куб. м.

(2) При производството на стомана в електродъгови пещи отпадъчните газове се улавят непосредствено до източника и се отвеждат в пречиствателно съоръжение.

Чл. 34. При производството на феросплави емисиите на прахообразни вещества не могат да превишават 5 mg/куб. м.

Чл. 35. (1) При инсталации за производство на нерафинирани цветни метали, с изключение на алуминий и феросплави, емисиите не могат да превишават следните НДЕ:

1. на прахообразни вещества:

а) при производство на олово - 10 mg/куб. м;

б) при производството на други нерафинирани цветни метали - 20 mg/куб. м;

2. на неорганични прахообразни вещества:

а) за вещества от клас II - 1 mg/куб. м; при производство на олово - 2 mg/куб. м;

б) за вещества от клас III - 2 mg/куб. м;

3. на серни оксиди - 400 mg/куб. м;

4. на серен диоксид при производството на сярна киселина - НДЕ, определени съгласно чл. 54 .

(2) Общите емисии на диоксини и фурани в отпадъчните газове не могат да превишават НДЕ 0,4 ng/куб. м.

(3) Отпадъчните газове се улавят непосредствено до източника и отвеждат в пречиствателно съоръжение.

(4) Съдържанието на сяра в използваните течни и твърди горива не може да превишава 1 %, отнесено за твърдо гориво с долна тоplotворна способност 29,3 MJ/kg, освен ако чрез пречиствателни съоръжения не са постигнати еквивалентни нива на емисии.

(5) Допустимо е използването само на въглища, които не водят до емисии на серен диоксид, по-високи от тези на твърдо гориво със съдържание на сяра под 1 % и долна тоplotворна способност 29,3 MJ/kg.

(6) При инсталации за топене на мед емисиите на канцерогенни вещества не могат да превишават следните НДЕ:

1. на арсен и съединенията му, без арсеноводород (AsH_3), определени като арсен - 0,15 mg/куб. м или 0,4 g/h;

2. на други канцерогенни вещества - НДЕ, определени съгласно чл. 17 ;

3. в емисиите в отпадъчните газове от анодните пещи - 0,4 mg/куб. м.

Чл. 36. (1) При производство на алуминий от руда в електропещи емисиите не могат да превишават следните НДЕ:

1. на прахообразни вещества:

а) от електропещите - 10 mg/куб. м;

б) общо от електропещите и производственото помещение - 2 kg за 1 Mg произведен алуминий;

2. на флуор и газообразните му съединения, определени като флуор:

а) от електропещите - 1 mg/куб. м;

б) общо от електропещите и производственото помещение - 0,5 kg за 1 Mg произведен алуминий.

(2) Отварянето на електропещите и честотата на анодния ефект се ограничават максимално. Управлението на електропещите се автоматизира до възможно най-голяма степен и те се инсталират в затворени помещения.

Чл. 37. (1) При топене на алуминий и при производство на алуминий от вторични суровини емисиите не могат да превишават следните НДЕ:

1. на прахообразни вещества - 10 mg/куб. м;

2. на азотен диоксид от въртящи пещи, работещи с допълнително подаване на кислород към горивото - 500 mg/куб. м.

(2) Емисиите на вредни вещества се улавят непосредствено от източника им.

(3) При топенето на алуминий не се допуска употребата на хексахлоретан.

Чл. 38. (1) При процесите на топене, сплавяне и рафиниране на цветни метали, без алуминий, емисиите не могат да превишават следните НДЕ:

1. на прахообразни вещества:

а) при топене, сплавяне и рафиниране на олово - 10 mg/куб. м;

б) при топене, сплавяне и рафиниране на други метали - 20 mg/куб. м или 50 g/h;

2. на неорганични прахообразни вещества:

а) на вещества от клас II при рафиниране на олово - 1 mg/куб. м;

б) на други неорганични прахообразни вещества - НДЕ, определени съгласно чл. 12 ;

3. на диоксини и фурани в отпадъчните газове - НДЕ, определени съгласно чл. 20 ;

4. на диоксини и фурани при топене на мед в шахтови пещи - 0,4 ng/куб. м.

(2) Емисиите на вредни вещества се улавят непосредствено от източника им.

(3) При процесите на топене не се допуска употребата на хексахлоретан.

Чл. 39. (1) При термични пещи и пещи за термообработка емисиите не могат да превишават следните НДЕ:

1. на азотни оксиди от нагревателни пещи, като ролкови пещи и пещи с подвижен под - 500 mg/куб. м;

2. на органични вещества при термообработката на калаено фолио - емисиите на вредни вещества не подлежат на нормиране по чл. 14 ; в случая се прилагат най-добри налични техники за намаляване на емисиите на органични вещества.

(2) Нормите за допустими емисии по ал. 1 се отнасят за 5 % об. съдържание на кислород в отпадъчните газове.

Чл. 40. (1) При инсталации за производство на титанов диоксид по сулфатен метод емисиите не могат да превишават следните НДЕ:

1. на прахови частици:

а) от неподвижните източници - 50 mg/куб. м;

б) от всички останали източници - 150 mg/куб. м;

2. на серни оксиди, изпускани при разтваряне и калциниране - 10 kg за 1 Mg произведен титанов диоксид;

3. на серен диоксид, от инсталациите за концентриране на отпадъчната киселина - 500 mg/куб. м.

(2) Емисиите на кисели аерозоли от инсталациите се улавят и регенерират.

Чл. 41. При инсталации за производство на титанов диоксид по хлорен метод емисиите не могат да превишават следните НДЕ:

1. на прахови частици:

а) от неподвижните източници - 50 mg/куб. м;

б) от всички останали източници - 150 mg/куб. м;

2. хлорни съединения, определени като общ хлор - 5 mg/куб. м (средноденонощна НДЕ);

3. хлориди, за всеки произволно избран период - 40 mg/куб. м.

Чл. 42. (1) При инсталации за производство на стомана, ковано желязо и лярни за черни и цветни метали (при формоване, отливане, охлаждане и от топилни пещи) емисиите не могат да превишават следните НДЕ:

1. на серни оксиди - 500 mg/куб. м;

2. на въглероден оксид при куполни пещи с долно отвеждане на газовете - 150 mg/куб. м; отпадъчните газове от пещите се улавят и изгарят;

3. на всички органични вещества без амини - НДЕ, определени съгласно чл. 14 ;

4. на амини в отпадъчните газове - 5 mg/куб. м или 25 g/h;

5. на канцерогенни вещества - 5 mg/куб. м или 5 g/h.

(2) При инсталации с капацитет, по-голям от 20 Mg за денонощие, отпадъчните газове се улавят непосредствено от източника.

(3) Отпадъчните газове от леярните за цветни метали с капацитет, по-голям от 20 Mg за денонощие, а за олово и кадмий - с капацитет, по-голям от 4 Mg за денонощие, се улавят непосредствено от източника.

(4) При процесите на топене не се допуска употребата на хексахлоретан.

(5) При леенето на алуминий с високи изисквания за качество и безопасност не се прилагат изискванията по ал. 4.

(6) Нормите за допустими емисии на органични вещества съгласно чл. 14 не се прилагат към инсталациите по ал. 1.

(7) Прилагането на най-добрите налични техники за допълнително намаляване на емисиите на бензен към инсталациите по ал. 1 е задължително.

Чл. 43. При инсталации за отлагане на метални покрития са в сила следните изисквания:

1. в галваничните цехове отпадъчните газове от галваничните клетки се улавят и се отвеждат в пречиствателно съоръжение;

2. емисиите на прахообразни вещества в отпадъчните газове от галваничните клетки не могат да превишават НДЕ 5 mg/куб. м;

3. емисиите на газообразни неорганични съединения на хлора, определени като хлороводород, не могат да превишават НДЕ 10 mg/куб. м.

Чл. 44. При инсталации за ецване на висококачествени стомани с разтвори, съдържащи азотна киселина, емисиите на азотни оксиди не могат да превишават НДЕ 70 mg/куб. м.

Чл. 45. При производство на оловни акумулатори емисиите на сярна киселина не могат да превишават НДЕ 1 mg/куб. м.

Чл. 46. При действащи инсталации за производство на вещества чрез химически процеси с прекъснат режим на работа и при условие, че не емитират годишно повече от инсталации на предприятия с непрекъснат режим на работа и масов поток на емисиите от 200 g/h, емисиите на прахообразни вещества не могат да превишават НДЕ 50 mg/куб. м.

Чл. 47. При инсталации за оксидиране на циклохексан емисиите на бензен не могат да превишават НДЕ 3 mg/куб. м.

Чл. 48. При инсталации за производство на капролактам емисиите на капролактам не могат да превишават НДЕ 100 mg/куб. м.

Чл. 49. При производството на поливинилхлорид (PVC) средномесечните стойности на емисиите на винилхлорид (VC) не могат да превишават следните НДЕ:

1. за суспензия PVC - 80 mg VC за 1 kg PVC;

2. за емулсия PVC и микросуспензия PVC - 500 g VC за 1 kg PVC.

Чл. 50. При производството на продукти от вискоза емисиите на сероводород и серовъглерод в общото количество на емисиите не могат да превишават следните НДЕ:

1. при производството на текстилни влакна - 50 mg/куб. м сероводород и 150 mg/куб. м серовъглерод;
2. при производството на изкуствени обвивки за колбаси - 50 mg/куб. м сероводород и 400 mg/куб. м серовъглерод.

Чл. 51. (1) При действащи инсталации за производство на полиетилен чрез полимеризация при високо налягане емисиите на органични вещества от системата за деаериране на гранулата не могат да превишават 80 mg/куб. м, определени като общ въглерод.

(2) В случаите по ал. 1 не се прилагат изискванията на чл. 14 за емисии на органични вещества от клас I и клас II.

Чл. 52. (1) При инсталации за производство на хлор и на алкална луга емисиите на хлор в отпадъчните газове не могат да превишават НДЕ 1 mg/куб. м, а за инсталации за производство на хлор с пълно втечняване - НДЕ 3 mg/куб. м.

(2) Не се допуска изграждането на инсталации за производство на хлор и на алкална луга чрез използване на следните процеси:

1. диафрагмен с употребата на азбест;
2. амалгамен.

Чл. 53. (1) При инсталации за производство на азотна киселина емисиите азотен диоксид не могат да превишават НДЕ 200 mg/куб. м.

(2) При производство на азотна киселина от действащи неподвижни източници емисиите на азотен диоксид не могат да превишават НДЕ 400 mg/куб. м.

Чл. 54. При инсталации за производство на серен диоксид, серен триоксид, сярна киселина и/или олеум емисиите не могат да превишават следните НДЕ:

1. на серен диоксид - 2,6 kg за 1 Mg произведена 100-процентна сярна киселина;
2. на серен триоксид - 60 mg/куб. м.

Чл. 55. При производството на соли като амониев хлорид, калиев хлорат, калиев карбонат, натриев карбонат, натриев перборат и сребърен нитрат емисиите на амоняк в отпадъчните газове от действащи неподвижни източници не могат да превишават НДЕ 50 mg/куб. м.

Чл. 56. (1) При инсталации за производство на сяра емисиите на серни съединения не могат да превишават следните стойности:

1. за Клаус-процес с производствен капацитет до 20 Mg на денонощие - 3 %;
2. за Клаус-процес с производствен капацитет между 20 и 50 Mg на денонощие - 2 %;
3. за Клаус-процес с производствен капацитет над 50 Mg на денонощие - 0,2 %.

(2) При действащи инсталации за производство на сяра емисиите на серни съединения не могат да превишават следните стойности:

1. за Клаус-процес с производствен капацитет до 20 Mg на денонощие - 3 %;

2. за Клаус-процес с производствен капацитет между 20 и 50 Mg на денонощие - 2 %;

3. за Клаус-процес с производствен капацитет над 50 Mg на денонощие:

а) за Клаус-процес с цялостен MODOP процес - 0,6 %;

б) за Клаус-процес с цялостен Sulfreeen процес - 0,5 %;

в) за Клаус-процес с цялостен Scott процес - 0,2 %.

(3) При инсталациите по ал. 1 и 2 емисиите не могат да превишават следните НДЕ:

1. на въглероден оксисулфид и серовъглерод - 3 mg/куб. м, определени като сяра, като отпадъчните газове трябва да бъдат изгаряни;

2. на сероводород при Клаус-процес с използване на природен газ - 10 mg/куб. м.

(4) При инсталациите по ал. 1 и 2 емисиите на серни съединения се определят като сяра в тегловни проценти от преработваното количество сяра на ден.

(5) Нормите за допустими емисии на серни оксиди съгласно чл. 13, ал. 1 не се прилагат към инсталациите по ал. 3.

Чл. 57. (1) При производство на минерални торове, съдържащи фосфор, азот и калий, емисиите на прахообразни неорганични вещества не могат да превишават НДЕ 50 mg/куб. м.

(2) Емисиите на амоняк в отпадъчните газове от действащи неподвижни източници не могат да превишават следните НДЕ:

1. при процеса на втвърдяване на гранулираните частици - 60 mg/куб. м;

2. при гранулиране и сушене - 50 mg/куб. м.

Чл. 58. (1) При производство на продукти, съдържащи активни субстанции (фармацевтични и ветеринарномедицински продукти, хранителни и фуражни добавки и др.), емисиите на активна субстанция не могат да превишават НДЕ 0,15 mg/куб. м при масов поток над 1 g/h.

(2) При производството на пестициди и биоциди емисиите на активна субстанция не могат да превишават НДЕ 0,15 mg/куб. м или 5 g/h при масов поток над 1 g/h.

(3) Нормите за допустими емисии по ал. 1 и 2 се приемат за спазени, когато емисиите на прахообразни вещества от съответните източници не превишават 3 mg/куб. м.

Чл. 59. (1) При инсталации за смилане, механично смесване, пакетиране и пренасяне на пестициди или техните активни съставки емисиите не могат да превишават следните НДЕ:

1. на прахообразни вещества - 5 mg/куб. м или 5 g/h;

2. на прахообразни вещества, съдържащи 10 % или повече силноотровни съединения или препарати - 2 mg/куб. м.

(2) Отпадъчните газове се улавят от източника и се отвеждат в система за обезпрашаване.

Чл. 60. (1) При нефтени рафинерии емисиите не могат да превишават следните НДЕ:

1. на прахообразни вещества:

а) за инсталации за каталитичен крекинг при регенериран катализатор и за инсталации за калциниране - 30 mg/куб. м;

б) за действащи инсталации за каталитичен крекинг при регенериран катализатор и за действащи инсталации за калциниране - 40 mg/куб. м;

2. на серен диоксид за инсталации за каталитичен крекинг при регенериран катализатор - 1200 mg/куб. м.

(2) При нефтени рафинерии емисиите на газообразни вещества, като водород и сероводород и пари на органични съединения, които се изпускат от клапаните/системите за налягане и продухване, се отвеждат в газовата система. Уловените газове се изгарят в производствените пещи, ако това е възможно, или на факел.

(3) Отпадъчните газове от производствените системи, от регенериране на катализаторите, от пречиствателни операции и от проверки и ремонтни дейности се отвеждат в инсталация за изгаряне или към тях се прилагат други адекватни мерки за намаляване на емисиите.

(4) Газовете, които се отделят при пускането и спирането на инсталации към нефтените рафинерии, се третират по следния начин:

1. връщат се отново в производствения процес чрез газовата система на предприятието или се изгарят в производствените пещи;

2. изгарят се на факел, който трябва да отговаря най-малко на изискванията за факли за изгаряне на газове, изпускани при аварии и клапани за обезопасяване, и да осигурява бездимно изгаряне.

(5) Отпадъчните газове от инсталациите за десулфуризиране или от други източници, които са със съдържание на сероводород над 0,4 % об. и с масов поток над 2 Mg за денонощие, се преработват допълнително до достигане на НДЕ 10 mg/куб. м или се изгарят. Водата, съдържаща сероводород, се третира така, че да се избегне изпускането му в атмосферата.

(6) Процесните води и излишните баластни води се подават в открити системи след обезгазяване, като получените газове се отвеждат в пречиствателна инсталация.

Чл. 61. При инсталации за производство на покрития (лакове, бои и политури) и печатни мастила емисиите на прахообразни вещества не могат да превишават НДЕ 10 mg/куб. м.

Чл. 62. (1) При инсталации за мелене и сушене на дървесни стърготини, талаш и трици емисиите не могат да превишават следните НДЕ:

1. на прахообразни вещества, включително канцерогенни, мутагенни и влияещи на репродуктивните способности вещества:

а) за мелници - 5 mg/куб. м;

б) за сушилни инсталации без директен контакт - 10 mg/куб. м;

в) за други сушилни инсталации - 15 mg/куб. м;

2. на органични вещества:

а) за сушилни инсталации - 300 mg/куб. м, определени като общ въглерод;

б) на веществата от клас I за сушилни за талаш/стърготини - НДЕ, определени съгласно чл. 14, ако масовият им поток за един час е по-малък или равен на този, който би се постигнал без рецикулация на въздуха в съответствие с концентрациите, определени по чл. 14;

в) на веществата от клас I за преси - 0,06 kg за 1 куб. м произведена продукция.

(2) При използване на течни или твърди горива в сушилните инсталации съдържанието на сяра в горивата не може да превишава 1 %, отнесено за твърдо гориво с долна тоplotворна способност 29,3 MJ/kg, освен ако чрез пречиствателна инсталация за отпадъчните газове не бъде постигната съответната НДЕ за серен диоксид. Могат да се използват само въглища, които не водят до емисии на серен диоксид, по-високи от тези на твърдо гориво със съдържание на сяра под 1 % и долна тоplotворна способност 29,3 MJ/kg.

(3) В случаите, при които при пресяване на дървесни стърготини, талаш и трици или на отделима дървесна фракция с размер на частиците до 5 mm се образува прах, от над 5 g за 1 kg суха маса, се прилагат операционни и технически мерки за разтоварване в затворени помещения и работа в силози. Отпадъчните газове се отвеждат в система за обезпрашаване.

(4) При инсталации за мелене и сушене на дървесни стърготини, талаш и трици за допълнително намаляване на емисиите на веществата по ал. 1, т. 2 се прилагат най-добри налични техники, като използване на свързващи органични вещества с ниски емисии в атмосферата, в частност - с ниско съдържание на формалдехид или без формалдехид.

Чл. 63. (1) При изпичане и мелене на кафе и пакетиране на мляно кафе емисиите не могат да превишават следните НДЕ:

1. на неорганични газообразни вещества - НДЕ, определени съгласно чл. 13 ;
2. на азотни оксиди - 350 mg/куб. м или 1,8 kg/h.

(2) Нормите за допустими емисии по ал. 1 не се прилагат към инсталации с капацитет по отношение на изпеченото кафе, по-малък от 250 kg/h.

(3) Инсталациите за изпичане и мелене на кафе и за пакетиране на мляно кафе отговарят на следните изисквания:

1. разтоварни дейности се извършват само при затворени врати на складовите помещения;
2. производствените инсталации и складовете са в затворени помещения, като по-продължителното отваряне на складовите помещения се избягва;
3. отпадъчните газове от инсталациите за изпичане, вакуумната инсталация, централната аспирация за мляно кафе, както и охлаждащият въздух се улавят непосредствено от източника;
4. отпадъчните газове с интензивно миришещи вещества се отвеждат в пречиствателна инсталация;
5. отпадъчните газове от изпичане на кафе се подават в горивната камера, ако това не противоречи на изискванията за безопасност.

Чл. 64. (1) При инсталации за вулканизация на натурален и изкуствен каучук емисиите на органични вещества по чл. 14 не могат да превишават НДЕ 80 mg/куб. м.

(2) Отпадъчните газове се улавят непосредствено от източника и отвеждат в пречиствателна инсталация.

Чл. 65. (1) При производство на полиакрилни влакна емисиите на акрилонитрил не могат да превишават следните НДЕ:

1. от сушилната инсталация - 15 mg/куб. м;
2. от реакторите, промивните филтри, суспензионните колектори - 5 mg/куб. м след пречистване.

(2) При производство на полиакрилни влакна от действащи инсталации:

1. отпадъчните газове от сушилните инсталации се подават като горивен въздух в горивната инсталация;
2. при преденето на полиакрилни влакна отпадъчните газове със съдържание на акрилнитрил над 5 mg/куб. м се подават в пречиствателно съоръжение;
3. емисиите на акрилнитрил от промивните инсталации по време на мокър цикъл не могат да превишават НДЕ 5 mg/куб. м.

Чл. 66. (1) При инсталации за производство на газови промишлени сажди емисиите на вредни вещества в атмосферния въздух не могат да превишават следните НДЕ:

1. на въглероден оксид - 500 mg/куб. м;
2. на газообразни органични вещества - 100 mg/куб. м, определени като общ въглерод.

(2) При производство на пещни и пламъчни сажди от инсталации след горивните и при 3 % съдържание на кислород в отпадъчните газове емисиите не могат да превишават следните НДЕ:

1. на азотни оксиди - 600 mg/куб. м;
2. на серни оксиди - 850 mg/куб. м.

Чл. 67. (1) При инсталации за производство на рафинирана захар емисиите от сушилните за меласа не могат да превишават следните НДЕ:

1. на органични вещества - НДЕ, определени съгласно чл. 15 , като масовият поток не може да превишава НДЕ 650 g/h;
2. на органични вещества от клас I и клас II - не се прилагат изискванията по чл. 15 .

(2) Действащите инсталации за производство на рафинирана захар отговарят на следните изисквания:

1. температурата на подаваните в реакторите продукти не може да превишава 750 °C;
2. нормите за допустими емисии за пещите се отнасят за 12 % об. съдържание на кислород, като се използва твърдо гориво, което е със съдържание на сяра, по-ниско от 1 %, отнесено за твърдо гориво с долна топлотворна способност 29,3 MJ/kg;
3. при използване на течено гориво, различно от котелно гориво, емисиите на серни оксиди не могат да превишават НДЕ 850 mg/куб. м;
4. емисиите на азотни оксиди не могат да превишават НДЕ 400 mg/куб. м;
5. емисиите на органични вещества, определени като общ въглерод, не могат да превишават НДЕ 80 g за 1 Mg преработена меласа;
6. за емисии на органични вещества от клас I и клас II не се прилагат изискванията по чл. 14 .

(3) Използването на сушилни за меласа с пряко сушене не се допуска.

Чл. 68. (1) При инсталации за вътрешно почистване на железопътни цистерни, автоцистерни, танкери и танкерни контейнери, както и при автоматизирано почистване от органични вещества на варели емисиите не могат да превишават следните НДЕ:

1. на органични вещества - 20 mg/куб. м или 100 g/h;

2. на органични вещества от клас I и клас II - НДЕ, определени съгласно чл. 14 , не се прилагат;

3. на органични вещества по чл. 17 , 18 , 19 и 20 - 5 mg/куб. м или 2,5 g/h.

(2) При инсталации за вътрешно почистване на железопътни цистерни, автоцистерни, танкери и танкерни контейнери, както и при автоматизирано почистване от органични вещества на варели са в сила следните изисквания:

1. инсталациите са конструирани така, че да работят с пречистване на отпадъчните газове и със събиране на отпадъчните води и отпадъчните продукти;

2. вещества с парен натиск 10 Pa или повече при температура 293,15 K се отстраняват със студен детергент от почистващата повърхност преди измиването ѝ;

3. не се допуска третиране на летливи вещества с пара или с топла вода.

Чл. 69. (1) При инсталации за стапяне на минерални вещества, включително инсталации за производство на минерални влакна, емисиите не могат да превишават следните НДЕ:

1. на флуор и газообразните му съединения, определени като флуор - 5 mg/куб. м;

2. на серни оксиди, при производство на минерална вата:

а) при използване само на минерални камъни или смес - 600 mg/куб. м;

б) при използване на минерални тухли до 45 % в сместа - 1100 mg/куб. м;

в) при използване на минерални тухли в състав, равен или над 45 % в сместа и пълна рецикулация на филтърния прах - 1500 mg/куб. м;

3. на азотни оксиди:

а) при използване на куполни пещи с инсталации след горивните - 350 mg/куб. м;

б) при използване на други пещи с обем на отпадъчните газове, по-малък от 50 000 куб. м/h - 800 mg/куб. м;

в) във всички останали случаи - 500 mg/куб. м.

(2) При действащи инсталации за стапяне на минерални вещества, включително инсталации за производство на минерални влакна, емисиите не могат да превишават следните НДЕ:

1. на прахообразни вещества - 30 mg/куб. м;

2. на азотни оксиди, при използване на нитратно пречистване:

а) при обем на отпадъчните газове, равен на 5000 куб. м/h или повече - 1000 mg/куб. м;

б) при обем на отпадъчните газове до 5000 куб. м/h - 1200 mg/куб. м.

(3) Нормите за допустими емисии по предходните алинеи се отнасят за твърдо гориво и за 8 % съдържание на кислород.

Чл. 70. (1) При установяването на изисквания за ограничаване на емисиите на прахообразни вещества при товарене и разтоварване, складиране и преработка на твърди прахообразни материали се вземат предвид:

1. видът и свойствата на прахообразните материали;

2. оборудването и методът за товарене и разтоварване;
3. масовият поток и времето, за което се извършват дейностите;
4. метеорологичните данни;
5. местоположението на обекта и разстоянието до най-близките обитавани сгради.

(2) При процесите на товарене и разтоварване на твърди прахообразни материали се спазват следните изисквания:

1. оптимизиране на условията за товарене и разтоварване чрез намаляване на височината на разтоварване, използване на улеи и др.;
2. автоматична промяна на височината на разтоварване с промяната на височината на насипания материал;
3. използване на подходящо оборудване за съответния насипен материал;
4. плавен старт на транспортното съоръжение;
5. съкращаване операциите за поддръжка и почистване на съоръжението;
6. автоматизиране на процеса на зареждане.

(3) При товарене и разтоварване на твърди прахообразни материали за оборудването се спазват следните изисквания:

1. редовна поддръжка;
2. пълно или в максимална степен капсуловане на транспортното съоръжение;
3. да не се използва съоръжение, съставено от няколко части;
4. използване на съоръжение, снабдено с накрайници за разтоварване и смукателни системи;
5. ограничено използване на ремъчни транспортни ленти;
6. използване на подвижен товарач само за влажни прахообразни материали и такива, които не се разпращават.

(4) При товарене и разтоварване на твърди прахообразни материали за местата, където това се извършва, се спазват следните изисквания:

1. закриване (капсуловане) на местата - изцяло или частично;
2. оборудване със засмукващи съоръжения на фунии, приемни съоръжения и улеи;
3. прилагане на мерки за подобряване на засмукването;
4. оросяване с водна мъгла при изпускащите отвори и зареждащите бункери;
5. използване на ветроупорни прегради при товарене и разтоварване на открито;
6. удължен престой на съоръжението на мястото след приключване на товаренето и разтоварването;

7. ограничаване на дейностите при високи скорости и посока на вятъра;

8. подходящ избор на места за товарене и разтоварване в рамките на предприятието.

(5) При товарене и разтоварване на твърди прахообразни материали за тях се спазват следните изисквания:

1. увеличаване съдържанието на влага в прахообразните материали, доколкото това не пречи на последващата им обработка и не влошава качествата им;

2. използване на агенти, свързващи се с праха;

3. пелетизиране;

4. стандартизиране на размерите на частиците в прахообразните материали (предварително отделяне на най-фините частици);

5. намаляване на обема на товарните дейности.

(6) При транспортиране на твърди прахообразни материали се спазват следните изисквания:

1. използване на затворени или покрити с платнища транспортни средства, включително и при вътрешнозаводски транспорт;

2. при пневматични конвейери запрашеният въздух се отвежда в работещо на затворен цикъл пречиствателно съоръжение;

3. откритите транспортни средства (като транспортни ленти) се затварят или капсуловат;

4. при запълване на затворени обеми (контейнери, циментовози) изместеният въздух се улавя и отвежда в пречиствателно съоръжение;

5. транспортните връзки се почистват редовно и асфалтират в зависимост от степента на замърсяване;

6. местата за товарене и разтоварване на открито се навлажняват, доколкото това не пречи на последващата обработка на материалите и не влошава качествата им.

(7) При обработка на твърди прахообразни материали (натрошаване, смилане, пресяване, смесване, пелетизиране, брикетизиране, термообработка, сушене, охлаждане) се спазват следните изисквания:

1. машините и оборудването, които се използват за обработка на твърди материали, се капсуловат или снабдяват със средства за намаляване на емисиите на прахообразни вещества;

2. местата за товарене и разтоварване на прахообразни материали се капсуловат; запрашеният въздух се отвежда в пречиствателно съоръжение; като алтернатива местата за товарене и разтоварване се навлажняват, доколкото това не пречи на последващата обработка на материалите и не влошава качествата им;

3. отпадъчните газове от всяко отделно звено от технологичния процес се събират и пречистват.

(8) При складиране на твърди прахообразни материали се спазват следните изисквания:

1. използват се затворени помещения (силози, бункери, контейнери, складове);

2. при невъзможност от пълно затваряне на помещенията се предприемат мерки за намаляване на емисиите на прахообразни вещества (чрез подходящо проектиране, чрез използване на средства за правилно подреждане на продукцията и др.);

3. емисиите на прахообразни вещества от устройствата за изпразване на силози и контейнери се улавят и отвеждат в пречиствателно съоръжение.

(9) При складиране на твърди прахообразни материали на открито се спазват следните изисквания:

1. покриване на повърхността;
2. затревяване на повърхността;
3. пръскане със свързващи се с праха агенти по време на складирането;

4. обработка на складирания материал и местата за разтоварване чрез навлажняване и прибавяне на вещества, намаляващи повърхностното напрежение, доколкото това не пречи на последващата обработка на материалите и не влошава качествата им;

5. изграждане на земни насипи;
6. използване на транспортни ленти с регулируема височина;
7. засаждане на защитни пояси от дървета;
8. ориентиране на насипите по преобладаващата посока на ветровете;
9. ограничаване височината на складираните прахообразни вещества;
10. ограничаване дейностите при климатични условия, благоприятстващи разпрашаване;

11. при възможност чрез покриване и капсуловане или комбинация от двете откритите складови площи се преобразуват в затворени помещения.

Чл. 71. (1) За твърдите прахообразни материали, които съдържат вещества от клас I и клас II по чл. 12, от клас I по чл. 14, както и вещества по чл. 17, 18, 19 и 20, и по отношение на твърдите прахообразни материали, които са абсорбирали такива вещества, се прилагат изискванията по чл. 70, ал. 8, както и най-стриктните изисквания по чл. 70, ал. 2, 3, 4, 5, 6 и 7.

(2) За твърдите прахообразни материали изискванията по ал. 1 не се прилагат в случаите, когато съдържанието в отсявката през 5 mm сито не превишава следните НДЕ:

1. за вещества от клас I по чл. 12, от клас I по чл. 17 и по чл. 19 - 50 mg/kg;
2. за вещества от клас II по чл. 12, от клас II по чл. 17 и по чл. 20 - 500 mg/kg;
3. за вещества от клас III по чл. 12 - 5 g/kg.

Чл. 72. (1) При инсталациите за сушене на зелен фураж емисиите на вредни вещества в атмосферния въздух не могат да превишават следните НДЕ:

1. на прахообразни вещества - 75 mg/куб. м;
2. на специфични органични вещества - 250 g за Mg изпарена вода;
3. общо на формалдехид, ацеталдехид, акролеин и фурфурал - 100 g за 1 Mg изпарена вода.

(2) Инсталациите за сушене на зелен фураж отговарят на следните изисквания по отношение на тяхното местоположение:

1. намират се най-малко на 500 m от съществуващи или планирани за изграждане жилищни сгради;

2. в случаите, при които изискването по т. 1 не е спазено, инсталацията се оборудва с пречиствателно съоръжение за намаляване емисиите на миришещи вещества; точното място на инсталацията се определя чрез моделиране на замърсяванията.

(3) Инсталациите за сушене на зелен фураж се оборудват със средства за непрекъснати измервания на емисиите на въглероден оксид. На базата на тези измервания се установява референтна стойност за емисиите на въглероден оксид, при която не се превишават НДЕ за специфичните органични съединения и алдехиди по ал. 1, т. 2 и 3.

Глава трета

КОНТРОЛ НА ЕМИСИИТЕ

Чл. 73. За определяне спазването на установените с тази наредба НДЕ емисиите на вредни вещества в отпадъчните газове от неподвижни източници подлежат на измерване в съответствие с разпоредбите на Наредба № 6 от 1999 г. за реда и начина за измерване на емисиите на вредни вещества, изпускани в атмосферния въздух от обекти с неподвижни източници (ДВ, бр. 31 от 1999 г.).

Чл. 74. В случаите, когато обекти с неподвижни източници подлежат на контрол чрез собствени непрекъснати измервания, НДЕ се считат за спазени при условие, че в рамките на една календарна година са изпълнени следните условия:

1. нито една средномесечна стойност не превишава съответната НДЕ;

2. 97 % от всички 48-часови средни стойности за серен диоксид и прах (прахообразни вещества) не превишават 110 % от НДЕ на тези замърсители;

3. 95 % от всички 48-часови средни стойности за азотни оксиди не превишават 110 % от НДЕ;

4. нито една от осреднените стойности на измерените концентрации в отпадъчните газове на останалите вредни вещества за произволно избран период от 7 денонощия не превишава съответните НДЕ.

Чл. 75. В случаите, когато обекти с неподвижни източници подлежат на контрол чрез собствени периодични измервания, НДЕ се считат за спазени при условие, че нито една от осреднените стойности за установените с методите за измерване периоди на вземане на проби не превишава съответните НДЕ.

Глава четвърта

ОТКЛОНЕНИЯ ОТ НОРМАЛНИТЕ УСЛОВИЯ НА ЕКСПЛОАТАЦИЯ

Чл. 76. Нормите за допустими емисии се отнасят за всички периоди на експлоатация на неподвижните източници (подизточници или производствени единици) с изключение на операциите по тяхното въвеждане или извеждане от експлоатация, установени с технологичен регламент.

Чл. 77. (1) При нарушаване на установените НДЕ в резултат на производствена авария или инцидент операторът ограничава или прекратява експлоатацията на съответните неподвижни източници (подизточници или производствени единици) в най-краткия възможен за целта срок до възстановяване на нормалните условия на експлоатация при спазване на установените към тях НДЕ.

(2) Операторът е длъжен да информира писмено съответната регионална инспекция по околната среда и водите за всеки отделен случай за превишаване на НДЕ по ал. 1 не по-късно от 48 h от момента на установяване на превишаването.

Чл. 78. (1) В рамките на един неподвижен източник на емисии даден подизточник (производствена единица или част/линия от нея) не може да работи с превишаване на установените НДЕ повече от 8 h без

прекъсване считано от момента на регистриране на превишаване на установените НДЕ.

(2) В рамките на една календарна година общата продължителност на периодите на експлоатация по ал. 1, при които е налице превишаване на установените НДЕ, не може да превишава 120 h независимо от броя на регистрираните превишения на НДЕ (т.е. аварии и инциденти).

(3) Изискването по ал. 1 е общо за всички производствени единици, които са свързани към отделна система за пречистване на отпадъчните газове и/или изпускащо устройство.

Глава пета

ДОСТЪП ДО ИНФОРМАЦИЯТА

Чл. 79. (1) Изпълнителната агенция по околна среда (ИАОС) създава и поддържа информационна система с база данни.

(2) Информационната система по ал. 1 съдържа списъци на обектите и дейностите с неподвижни източници на емисии.

(3) В информационната система по ал. 1 се създават поименни партии на задължените по наредбата оператори, като в тези партии се съхранява следната информация:

1. вид дейност на инсталацията;
2. вид, характеристики и количество на използваните основни суровини и горива;
3. вид и количество на произвежданата продукция и/или енергия;
4. вид и количество на годишните емисии на вредни вещества в атмосферата;
5. доклади от собствени периодични и собствени непрекъснати измервания, както и протоколи от контролни измервания на емисиите на вредни вещества;
6. други документи във връзка с прилагането на изискванията на наредбата към дадената инсталация.

(4) Достъпът до наличните документи по ал. 3 се осъществява по реда на ЗООС.

(5) Данните за създаването и поддръжката на информационната система се събират от ИАОС чрез Националния статистически институт, РИОСВ, докладите от резултатите от извършените собствени измервания и контролните измервания на емисиите на вредни вещества.

ДОПЪЛНИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 1. По смисъла на тази наредба:

1. "замърсяване на атмосферния въздух", "вредно вещество (замърсител)", "въздух при нормални условия", "приземен слой", "емисия", "организирано изпускане", "неорганизирано изпускане", "обща годишна емисия" и "емисионен дебит" са съответно съгласно § 1, т. 1, 2, 5, 7 - 10, 14 и 15 от допълнителните разпоредби на Закона за чистотата на атмосферния въздух;

2. "разширение", "комплексно разрешително", "промяна в работата на инсталацията", "съществена промяна", "най-добри налични техники", "оператор" и "авария" са съответно съгласно § 1, т. 28, 39, 40, 41, 42, 43 и 51 от допълнителните разпоредби на Закона за опазване на околната среда;

3. "R фраза" (стандартна фраза на риска) е съгласно § 1, т. 7 от допълнителната разпоредба на Наредбата за реда и начина на класифициране, опаковане и етикетирание на съществуващи и нови химични вещества,

препарати и продукти (ДВ, бр. 5 от 2003 г.);

4. "степен на десулфуризация", "горивна инсталация" и "топлинна мощност" са съответно съгласно § 2, т. 5, 9 и 10 от допълнителните разпоредби на Наредба № 10 от 2003 г. за норми за допустими емисии (концентрации в отпадъчни газове) на серен диоксид, азотни оксиди и прахообразни вещества, изпускани в атмосферния въздух от големи горивни инсталации (ДВ, бр. 93 от 2003 г.);

5. "инсталация за съхранение (на бензини)", "бензиностанция" и "инсталация за товарене или разтоварване (на бензини)" са съответно съгласно § 1, т. 3, 6 и 14 от допълнителната разпоредба на Наредба № 16 от 1999 г. за ограничаване емисиите на летливи органични съединения при съхранение, товарене или разтоварване и превоз на бензини (ДВ, бр. 75 от 1999 г.);

6. "площадка" е цялата земна площ с определено географско разположение, на която е разположен даден обект или дейност с неподвижни източници на емисии, вкл. неговата инфраструктура, използваното оборудване, суровини и материали;

7. "неподвижен източник (горивен или производствен)" е всяка производствена или друга единица (инсталация, съоръжение, линия, агрегат и др.) или група от такива единици, разположени на една площадка, при чиято експлоатация е възможно изпускането на емисии на вредни вещества в атмосферата; производствените и/или другите единици, включени в едно общо изпускащо устройство, се разглеждат като подизточници в рамките на съответния неподвижен източник;

8. "горивен неподвижен източник" означава горивна инсталация;

9. "производителност на неподвижен източник" е общата номинална производителност (мощност/капацитет) за определен период на производствените и/или други единици (инсталации, съоръжения, линии или агрегати) в рамките на един източник независимо от броя на изпускащите устройства - комини, вентилационни шахти и др.;

10. "действащ" е всеки неподвижен източник (горивен или производствен) или подизточник, въведен в експлоатация една година преди датата на обнародването на наредбата в "Държавен вестник";

11. "нов" е всеки неподвижен източник или подизточник, който не отговаря на определението по т. 10;

12. "масов поток" в час е количеството, изразено в килограми или грамове, от дадено вещество, което се изпуска с отпадъчните газове в атмосферния въздух за един час;

13. "клас вещества" е всяка група вещества, за чиято обща концентрация в отпадъчните газове е установена отделна обща норма за допустими емисии, в приложенията към наредбата;

14. "обитавана сграда" е всяка жилищна, здравна, учебна, детска, обществена, производствена или административна сграда;

15. "устойчив органичен замърсител" е всяко вещество, което отговаря на определението по чл. 1, т. 7 от Протокола за устойчивите органични замърсители към Конвенцията за трансгранично замърсяване на въздуха на далечни разстояния от 1979 г. (ДВ, бр. 102 от 2003 г.);

16. "биологично устойчиви минерални влакна (без азбест)" са минералните влакна със съдържание на алкални и алкалоземни оксиди, по-малко или равно на 18 тегловни процента.

§ 2. Когато отпадъчните газове от различни източници или подизточници, за които са установени различни НДЕ по глава втора, се изпускат през общо изпускащо устройство, НДЕ за отделните източници или подизточници се отнасят за съдържанието на вредни вещества в отпадъчните газове след последните технологични агрегати или пречиствателни съоръжения на съответните източници или подизточници, преди включването на газовете в общото изпускащо устройство.

§ 3. Нормите за допустими емисии и изискванията по чл. 11 - 20 вкл. се отнасят за всички категории

обекти и дейности. В случаите, когато в чл. 21 - 72 вкл. за определени замърсители са установени специфични за дадена категория обекти и дейности НДЕ и/или изисквания, те се прилагат към емисиите на съответните замърсители с предимство пред НДЕ на същите замърсители по чл. 11 - 20 вкл.

§ 4. Нормите за допустими емисии и свързаните с тях изисквания по глава втора се отнасят за нови и действащи неподвижни източници, с изключение на случаите когато е посочено изрично, че те се отнасят единствено за действащи източници.

§ 5. Навсякъде в текста НДЕ, представени в mg/куб. м, ?g/куб. м, ng/ куб. м, и количеството на отпадъчните газове в куб. м се отнасят за условията по ал. 1 при температура 273 К, налягане 1013 hPa, вкл. след корекция за съдържание на влага, освен ако изрично не е посочено друго.

§ 6. Навсякъде в наредбата, освен ако изрично не е посочено друго, НДЕ на серни оксиди се отнася за сумарните емисии на серен диоксид и серен триоксид, определени като серен диоксид, а НДЕ на азотни оксиди - за сумарните емисии на азотен диоксид и азотен оксид, определени като азотен диоксид.

§ 7. Изискванията по чл. 31, ал. 3, чл. 32, ал. 1 и 2, чл. 33, ал. 2, чл. 37, ал. 3, чл. 38, ал. 2 и 3, чл. 40, ал. 2, чл. 42, ал. 1, т. 7 и ал. 3, 4 и 5, чл. 59, ал. 2, чл. 60, ал. 2, 3, 4, 5 и 6, чл. 62, ал. 2, 3 и 4, чл. 63, ал. 3, чл. 64, ал. 2, чл. 67, ал. 2, т. 1 и чл. 68, ал. 2 не се отнасят за инсталациите по приложение № 4 на ЗООС.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 8. Наредбата се издава на основание чл. 9, ал. 1 от Закона за чистотата на атмосферния въздух.

§ 9. Наредбата влиза в сила една година след датата на обнародването ѝ в "Държавен вестник".

§ 10. Изискванията на наредбата се прилагат към действащите обекти с неподвижни източници на емисии, както следва:

1. към инсталациите с комплексни разрешителни за експлоатацията им - в съответствие със сроковете по издадените разрешителни, вкл. тези по чл. 117, ал. 3 ЗООС;

2. към инсталациите, с изключение на тези по т. 1 - от 31.XII.2008 г.;

3. към действащите неподвижни източници, за които преди датата на влизане в сила по § 9 са утвърдени временни НДЕ съгласно чл. 10 ЗЧАВ - в съответствие със сроковете по заповедите на министъра на околната среда и водите за утвърждаване на временните норми, в случаите когато те са по-дълги от срока по т. 2.

§ 11. Изискванията на наредбата не се прилагат към действащи неподвижни източници, за които в срок до 31.XII.2006 г. операторите им писмено декларират пред компетентните органи, че ще бъдат изведени от експлоатация не по-късно от 31.XII.2010 г.

§ 12. Изискванията на Наредба № 2 от 1998 г. за норми за допустими емисии (концентрации в отпадъчни газове) на вредни вещества, изпускани в атмосферния въздух от неподвижни източници (ДВ, бр. 51 от 1998 г.) се отменят, както следва:

1. към новите неподвижни източници - от датата на влизане в сила на тази наредба;

2. към действащите неподвижни източници по § 11 - от датата на окончателното им извеждане от експлоатация съгласно сроковете по подадените от операторите декларации;

3. към инсталациите по § 10, т. 1 с комплексни разрешителни за експлоатацията им - в съответствие със сроковете по издадените разрешителни, вкл. тези по чл. 117, ал. 3 ЗООС;

4. към действащите неподвижни източници, извън тези по т. 2 и 3 - от 31.XII.2008 г.

§ 13. Контролът по прилагането на наредбата се извършва от РИОСВ в съответствие с чл. 24 ЗЧАВ.
Приложение № 1

към чл. 12, ал. 1

Норми за допустими емисии на неорганични прахообразни вещества

№	Вещество	Клас	НДЕ	
			g/h	mg/m ³
1	Живак и съединенията му, определени като Hg	I	0,25	0,05
2	Талий и съединенията му, определени като Tl			
3	Олово и съединенията му, определени като Pb			
4	Кобалт и съединенията му, определени като Co	II	2,5	0,5
5	Никел и съединенията му, определени като Ni			
6	Селен и съединенията му, определени като Se			
7	Телур и съединенията му, определени като Te			
8	Антимон и съединенията му, определени като Sb			
9	Хром и съединенията му, определени като Cr	III	5	1
10	Лесноразтворими цианиди, определени като CN			
11	Лесноразтворими флуориди, определени като F			
12	Мед и съединенията му, определени като Cu			
13	Манган и съединенията му, определени като Mn			
14	Ванадий и съединенията му, определени като V			
15	Калай и съединенията му, определени като Sn			

Приложение № 2

към чл. 13, ал. 1

Норми за допустими емисии на неорганични газообразни вещества

№	Вещество	Клас	НДЕ	
			g/h	mg/m ³
1	Арсеноводород	I	2,5	0,5
2	Цианов хлорид			
3	Фосген			
4	Фосфин			

5	Бром и газообразните му съединения, определени като HBr	II	15	5
6	Хлор			
7	Флуор и газообразните му съединения, определени като HF			
8	Сероводород			
9	Амоняк	III	150	30
10	Газообразни неорганични съединения на хлора, различни от тези по клас I и клас II, определени като HCl			
11	Серни оксиди (серен диоксид и серен триоксид), определени като SO ₂	IV	1800	400
12	Азотни оксиди (азотен монооксид и азотен диоксид), определени като NO ₂			

Приложение № 3

към чл. 14, ал. 1

Органични вещества от клас I				
№	Вещество	Формула	CAS номер	
1	1,1,2,2-тетрабромоетан	C ₂ H ₂ Br ₄	79-27-6	
2	глицерол, тринитрат	C ₃ H ₅ N ₃ O ₉	55-63-0	
3	бензен-1,2,4-трикарбоксилна киселина	C ₉ H ₆ O ₆	528-44-9	
4	1,2-бензендиол (пирокатехол)	C ₆ H ₆ O ₂	120-80-9	
5	2,2'-иминоди (етиламин)	C ₄ H ₁₃ N ₃	111-40-0	
6	етилендинитрат	C ₂ H ₄ N ₂ O ₆	628-96-6	
7	пропан-1,2-диил динитрат	C ₃ H ₆ N ₂ O ₆	6423-43-4	
8	хексахлоробута-1,3-диен	C ₄ Cl ₆	87-68-3	
9	N,N-бис (3-аминопропил) метиламин	C ₇ H ₁₉ N ₃	105-83-9	
10	1,4-диоксан	C ₄ H ₈ O ₂	123-91-1	
11	1,5-нафтилендиамин	C ₁₀ H ₁₀ N ₂	2243-62-1	
12	1,6-хексаметилендиизоцианат	C ₈ H ₁₂ N ₂ O ₂	822-06-0	
13	хексаметилендиамин	C ₆ H ₁₆ N ₂	124-09-4	
14	бутиламин	C ₄ H ₁₁ N	109-73-9	
15	бутан-1-тиол	C ₄ H ₁₀ S	109-79-5	

16	1-нафтиламин	C10H9N	134-32-7	
17	3-хлоро-2-метилпропен	C4H7Cl	563-47-3	
18	2,4,7-тринитрофлуорен-9-он	C13H5N3O7	129-79-3	
19	малеинов анхидрид	C4H2O3	108-31-6	
20	кротоналдегид	C4H6O	123-73-9	
21	бут-2-ин-1,4-диол	C4H6O2	110-65-6	
22	2-хлоробута-1,3-диен (хлоропрен)	C4H5Cl	126-99-8	
23	3,5,5-триметил-циклохекс-2-енон	C9H14O	78-59-1	
24	2-етоксиетил ацетат	C6H12O3	111-15-9	
25	2-фураlexид (фурфурал)	C5H4O2	98-01-1	
26	фурфуриламин	C5H7NO	617-89-0	
27	гексан-2-фн	C6H12O	591-78-6	
28	имидазолидин-2-тион	C3H6N2S	96-45-7	
29	2-метил-т-фенилендиамин	C7H10N2	823-40-5	
30	N-2-нафтиланилин	C16H13N	135-88-6	
31	2-нитро-р-фенилендиамин	C6H7N3O2	5307-14-2	
32	трет-бутиламин	C4H11N	75-64-9	
33	акрилатдегид (акролеин)	C3H4O	107-02-8	
34	бутил акрилат	C7H12O2	141-32-2	
35	етил акрилат	C5H8O2	140-88-5	
36	метил акрилат	C4H6O2	96-33-3	
37	проп-2-ин-1-ол	C3H4O	107-19-7	
38	бифенил-3,3',4,4'-тетраилтетраамин	C12H14N4	91-95-2	
39	2,2'-диметил-4,4'-метиленбис (циклохексиламин)	C15H30N2	6864-37-5	
40	4-амино-2-нитрофенол	C6H6N2O3	119-34-6	
41	2-изопропоксиетанол	C5H12O2	109-59-1	
42	4-трет-бутилтолуен	C11H16	98-51-1	
43	ацеталдегид	C2H4O	75-07-0	

44	ацетамид	C ₂ H ₅ NO	60-35-5	
45	ацетанилид	C ₈ H ₉ NO	103-84-4	
46	оцетен анхидрид	C ₄ H ₆ O ₃	108-24-7	
47	винил ацетат	C ₄ H ₆ O ₂	108-05-4	
48	хлорооцетна киселина	C ₂ H ₃ ClO ₂	79-11-8	
49	метилхлороацетат	C ₃ H ₅ ClO ₂	96-34-4	
50	метоксиоцетна киселина	C ₃ H ₆ O ₃	625-45-6	
51	трихлорооцетна киселина	C ₂ HCl ₃ O ₂	76-03-9	
52	акрилова киселина	C ₃ H ₄ O ₂	79-10-7	
53	алкилоловни съединения			
54	анилин	C ₆ H ₇ N	62-53-3	
55	N-метиланилин	C ₇ H ₉ N	100-61-8	
56	2,4-ксилидин	C ₈ H ₁₁ N	95-68-1	
57	5-нитро-о-толуидин	C ₇ H ₈ N ₂ O ₂	99-55-8	
58	p-анизидин	C ₇ H ₉ NO	104-94-9	
59	5-хлоро-о-тилуидин	C ₇ H ₈ ClN	95-79-4	
60	N,N-диметиланилин	C ₈ H ₁₁ N	121-69-7	
61	алфа,алфа-дихлоротолуен	C ₇ H ₆ Cl ₂	98-87-3	
62	4,4'-метилендифенил-диизоцианат	C ₁₅ H ₁₀ N ₂ O ₂	101-68-8	
63	1,2,4,5-тетрахлоробензен	C ₆ H ₂ Cl ₄	95-94-3	
64	1-хлоро-2-нитробензен	C ₆ H ₄ ClNO ₂	88-73-3	
65	1-хлоро-4-нитробензен	C ₆ H ₄ ClNO ₂	100-00-5	
66	3-нитротолуен	C ₇ H ₇ NO ₂	99-08-1	
67	4-нитротолуен	C ₇ H ₇ NO ₂	99-99-0	
68	2,4-дихлоротолуен	C ₇ H ₆ Cl ₂	95-73-8	
69	нитробензен	C ₆ H ₅ NO ₂	98-95-3	
70	бензенсулфонилхлорид	C ₆ H ₅ ClO ₂ S	98-09-9	
71	бензоилхлорид	C ₇ H ₅ ClO	98-88-4	

72	дибензоилпероксид	C14H10O4	94-36-0	
73	бифенил (дифенил)	C12H10	92-52-4	
74	бис(2-етилгексил) фталат	C24H38O4	117-81-7	
75	изобутиламин	C4H11N	78-81-9	
76	борнан-2-он (камфор)	C10H16O	76-22-2	
77	епсилон-капролактам	C6H11NO	105-60-2	
78	диетилкарбамоилхлорид	C5H10CLNO	88-10-8	
79	тетрахлорометан	CCl4	56-23-5	
80	карбонилсульфид	COS	463-58-1	
81	изопропилхлороацетат	C5H9ClO2	105-48-6	
82	хлороформ	CHCl3	67-66-3	
83	хлорометан	CH3Cl	74-87-3	
84	трихлоронитрометан (хлорпикрин)	CCl3NO2	76-06-2	
85	этилендиамин	C2H8N2	107-15-3	
86	дихлорофеноли			
87	2,2'-[оксибис(метилен)] бисоксиран	C6H10O3	2238-07-5	
88	2-метил- <i>m</i> -фенилендиизоцианат	C9H6N2O2	91-08-7	
89	дибутикалаен дихлорид	C8H18Cl2Sn	683-18-1	
90	динитронафтаген (всички изомери)	C10H6N2O4	27478-34-8	
91	дифенилов етер	C12H10O	101-84-8	
92	дифениламин	C12H11N	122-39-4	
93	о-(<i>p</i> -изоцианатобензил) фенилизоцианат	C15H10N2O2	5873-54-1	
94	диетиламин	C4H11N	109-89-7	
95	1,1,2,2-тетрахлороетан	C2H2Cl4	79-34-5	
96	1,1,2-трихлоретан	C2H3Cl3	79-00-5	
97	1,1-дихлоро-1-нитроетан	C2H3Cl2NO2	594-72-9	
98	гексахлороетан	C2Cl6	67-72-1	
99	пентахлороетан	C2HCl5	76-01-7	

100	глиоксал	C2H2O2	107-22-2	
101	етандиол	C2H6S	75-08-1	
102	2-хлоретанол	C2H5ClO	107-07-3	
103	2-аминоетанол	C2H7NO	141-43-5	
104	1,1-дихлоретилен	C2H2Cl2	75-35-4	
105	1,1-дифлуоретилен	C2H2F2	75-38-7	
106	хлоретан	C2H5Cl	75-00-3	
107	етилхлороацетат	C4H7ClO2	105-39-5	
108	етиламин	C2H7N	75-04-7	
109	етилен	C2H4	74-85-1	
110	формалдехид	CH2O	50-00-0	
111	формаид	CH3NO	75-12-7	
112	мравчена киселина	CH2O2	64-18-6	
113	глутарал	C5H8O2	111-30-8	
114	Hexahydrophthalic Anhydride	C8H10O3	85-42-7	
115	2-етилхексанова киселина	C8H16O2	149-57-5	
116	фенилхидразин	C6H8N2	100-63-0	
117	хидрохинон	C6H6O2	123-31-9	
118	3-изоцианатометил-3,5,5-триметилциклохексил изоцианат	C12H18N2O2	4098-71-9	
119	кетен	C2H2O	463-51-4	
120	крезол	C7H8O	1319-77-3	
121	оловен ацетат, основен	C4H10O8Pb3	1335-32-6	
122	мекрилат	C5H5NO2	137-05-3	
123	диметиламин	C2H7N	124-40-3	
124	метилизотианат	C2H3NO	624-83-9	
125	бромформ	CHBr3	75-25-2	
126	метантиол	CH4S	74-93-1	
127	бромометан	CH3Br	74-83-9	

128	3-хлоропропен	C3H5Cl	107-05-1	
129	йодометан	CH3I	74-88-4	
130	метиламин	CH5N	74-89-5	
131	дихлорометан	CH2Cl2	75-09-2	
132	3-нитроанилин	C6H6N2O2	99-09-2	
133	мастни киселини, монган восък, цинкови соли			
134	морфолин	C4H9NO	110-91-8	
135	бис(2-диметиламиноетил)(метил)амин	C9H23N3	3030-47-5	
136	1,5-нафтилендиизоцианат	C12H6N2O2	3173-72-6	
137	нитрокрезоли			
138	нитрофеноли			
139	нитропирени			
140	нитротолуен (всички изомери)	C7H7NO2	1321-12-6	
141	N-метил-N,2,4,6-тетранитроанилин	C7H5N5O8	479-45-8	
142	1-винил-2-пиролидон	C6H9NO	88-12-0	
143	2-нитроанилин	C6H6N2O2	88-74-4	
144	оксалова киселина	C2H2O4	144-62-7	
145	p-бензохинон	C6H4O	106-51-4	
146	пентахлоронафтаген	C10H3Cl5	1321-64-8	
147	фенол	C6H5OH	108-95-2	
148	2,4,5-трихлорофенол	C6H3Cl3O	95-95-4	
149	4-трет-бутилфенол	C10H14O	98-54-4	
150	толпропамин	C18H23N	5632-44-0	
151	фталов анхидрид	C8H4O3	85-44-9	
152	фталонитрил	C8H4N2	91-15-6	
153	пиперазин	C4H10N2	110-85-0	
154	4-нитроанилин	C6H6N2O2	100-01-6	
155	1,1-дихлоропропан	C3H6Cl2	78-87-5	

156	1-бромопропан	C3H7Br	106-94-5	
157	2,2-дихлоропропионова киселина	C3H4Cl2O2	75-99-0	
158	p-толуидин	C7H9N	106-49-0	
159	пиридин	C5H5N	110-86-1	
160	натриев хлороацетат	C2H2ClNaO2	3926-62-3	
161	натриев трихлороацетат	C2Cl3NaO2	650-51-1	
162	тетрахлоретилен	C2Cl4	127-18-4	
163	тиоалкохоли			
164	тиоетери			
165	тиокарбамид	CH4N2S	62-56-6	
166	4-метил-m-фенилендиизоцианат	C9H6N2O2	584-84-9	
167	трихлоронафтаген	C10H5Cl3	1321-65-9	
168	трихлорбензен (всички изомери)	C6H3Cl3	12002-48-1	
169	трихлороетилен	C2HCl3	79-01-6	
170	трихлорофеноли			
171	три-о-толилфосфат (ooo, oom, oop, omm, omp, opp)	C21H21O4P	78-30-8	
172	триетиламин	C6H15N	121-44-8	
173	бензен-1,2,4-трикарбоксилна киселина, 1,2-анхидрид	C9H4O5	552-30-7	
174	трибутил фосфат	C12H27O4P	126-73-8	
175	2,4,6-тринитротолуен	C7H5N3O6	118-96-7	
176	ксиленоли (с изключение на 2,4-ксиленол)			

Приложение № 4

към чл. 14, ал. 2

Органични вещества от клас II

№	Вещество	Формула	CAS номер
1	1-бромо-3-хлоропропан	C3H6BrCl	109-70-6
2	1,1-дихлоретан	C2H4Cl2	75-34-3
3	цис-дихлороетилен,	C2H2Cl2	156-59-2
	транс-дихлороетилен	C2H2Cl2	156-60-5

4	оцетна киселина	C2H4O2	64-19-7
5	метилформат	C2H4O2	107-31-3
6	нитроетан	C2H5NO2	79-24-3
7	нитрометан	CH3NO2	75-52-5
8	октаметилциклотетрасилоксан	C8H24O4Si4	556-67-2
9	1,1,1-трихлоретан	C2H3Cl3	71-55-6
10	1,3,5-триоксан	C3H6O3	110-88-3

Приложение № 5

към чл. 17, ал. 1

Норми за допустими емисии на канцерогенни вещества

№	Вещество	Клас	НДЕ	
			g/h	mg/m3
1	Арсен и съединенията му, определени като As			
2	Бензо(def)хризен (Бензо(?)пирен)	I	0,15	0,05
3	Кадмий и съединенията му, определени като Cd			
4	Разтворими във вода съединения на кобалта, определени като Co			
5	Съединения на Cr(6+) (с изключение на бариевия хромат и оловния хромат), определени като Cr			
6	Акриламид			
7	Акрилнитрил	II	1,5	0,5
8	Динитротолуени			
9	Етиленоксид			
10	Никел и съединенията му, определени като Ni (с изключение на метален никел, никелови сплави, никелов карбонат, никелов хидроксид, никелов тетракарбонил)			
11	7-Окса-3-оксиранилбицикло (4.1.0.)хептан			
12	Бензен			
13	Брометан	III	2,5	1
14	1,3-бутадиен			
15	1,2-дихлоретан			

16	Метилоксиран			
17	Епоксиптил(бензен)			
18	ф-Толуидин			
19	Трихлоретан			
20	Хлоретилен			

Приложение № 6

към чл. 20, ал. 1

Коефициенти на токсична еквивалентност на диоксини и фурани За определяне на общата приведена стойност (по метода на токсичния еквивалент) масовите концентрации на диоксините и фураните следва да бъдат умножени със следните коефициенти на токсична еквивалентност, след което да бъдат сумирани:

№	Вещество	Коефициенти на токсична еквивалентност
1	2,3,7,8-Тетрахлордибензодиоксин (TCDD)	1
2	1, 2,3,7,8-Пентахлордибензодиоксин (PeCDD)	0,5
3	1,2,3,4,7,8-Хексахлордибензодиоксин (HxCDD)	0,1
4	1,2,3,6,7,8-Хексахлордибензодиоксин (HxCDD)	0,1
5	1,2,3,7,8,9-Хексахлордибензодиоксин (HxCDD)	0,1
6	1,2,3,4,6,7,8-Хептахлордибензодиоксин (HpCDD)	0,01
7	-Октахлордибензодиоксин (OCDD)	0,001
8	2,3,7,8-Тетрахлордибензофуран (TCDF)	0,1
9	2,3,4,7,8-Пентахлордибензофуран (PeCDF)	0,5
10	1,2,3,7,8-Пентахлордибензофуран (PeCDF)	0,05
11	1,2,3,4,7,8-Хексахлордибензофуран (HxCDF)	0,1
12	1,2,3,6,7,8-Хексахлордибензофуран (HxCDF)	0,1
13	1,2,3,7,8,9-Хексахлордибензофуран (HxCDF)	0,1
14	2,3,4,6,7,8-Хексахлордибензофуран (HxCDF)	0,1
15	1,2,3,4,6,7,8-Хептахлордибензофуран (HpCDF)	0,01
16	1,2,3,4,7,8,9-Хептахлордибензофуран (HpCDF)	0,01
17	-Октахлордибензофуран (OCDF)	0,001

Приложение № 7

към чл. 21, ал. 1

Норми за допустими емисии на вредни вещества от горивни източници с термична мощност от 0,5 до 50 MW

Вид гориво	НДЕ, mg/m ³			
	прах	SO _x	NO _x	CO
Твърдо	150	2000	650	250
Течно	80	1700	450	170
Течно, със съдържание на пепел над 0,06 %	100			
Газообразно			250	100
Газообразно/природен газ		35		
Газообразно/втечен газ		5		
Газови турбини		35	75	100
Газови турбини/гориво, различно от природен газ		35	150	100

Приложение № 8

към чл. 25, ал. 1, т. 3

Норми за допустими емисии за серен диоксид

№	Инсталации за производство на стъкло	НДЕ, mg/m ³		Технологични условия
		газ	мазут	
1	Амбалажно плоско стъкло	или 400	800	
2	Амбалажно стъкло	800	1500	Почти стехиометрична редукция на азотните оксиди, пълна рецикулация на филтърния прах, сулфатно пречистване, повече от 40 % мас. свои и чужди фрагменти в сместа
3	Плоско стъкло	800	1500	Почти стехиометрична редукция на азотните оксиди, пълна рецикулация на филтърния прах, сулфатно съдържание по-високо от 0,45

				% мас. отношение на сместа	по на
4	Амбалажно стъкло	200	500		
5	Амбалажно стъкло	500	1400	Почти стехиометрична редукция на азотните оксиди, пълна рецикулация на филтърния прах, сулфатно съдържание по-високо от 0,45 % мас. по отношение на сместа	
6	Стъклени влакна	200	800		
7	Стъклени влакна	800	1400	Пълна рецикулация на филтърния прах, сулфатно съдържание по-високо от 0,40 % мас. по отношение на сместа	
8	Стъклена вата	50	800		
9	Стъклена вата	100	1400	Повече от 40 % мас. свои и чужди фрагменти в сместа	
10	Специално стъкло	200	500		
11	Специално стъкло	400	1000	Пълна рецикулация на филтърния прах	

12	Водно стъкло	200	1200

13	Фрити	200	500
